

مراسم فارغ التحصیلی
دانشجویان نخبه مهاجر
در تهران

افغانستان نگرانند و ناراضی اند و احتمالاً دیگر به فکر برگشتن به کشورشان نیستند. یک بخش بزرگی از تحصیلکرده‌های افغانستانی در داخل ایران، در دولت گذشته به افغانستان بازگشتند. چند میلیون نفر آمدند ایران و دوباره بازگشتند. پست‌هایی گرفتند و شروع کردند به فعالیت. فرصت‌هایی فراهم شد برای کنشگری، مطالعه، پژوهش، تحقیق، کار هنری، کار رسانه‌ای و چندین زمینه دیگر. خب اینها نیرو می‌خواست، بخش بزرگی از نیروهای خوب، همین تحصیلکرده‌های در ایران بودند. همین حالا نزدیک پنجاه درصد دانشجویان خارجی دانشگاه‌های ایران، افغانستانی‌ها هستند و خب احتمالاً الان دیگر موقعیت در حکومت افغانستان مثل سابق نیست. یعنی اگر تحصیلکرده‌ای هست که درس خوانده، بعضی از آنها دیگر کاملاً دودل شده‌اند، به او می‌گویی: «چرا دودلی؟» می‌گوید که: «دیگر نمی‌دانم، شاید بروم اروپا مثلاً دکتری بخوانم؛ نمی‌دانم، کشور خودم که نمی‌توانم برگردم!» یعنی کاملاً ناامید از برگشت هستند و این خودش قضیه را پیچیده‌تر هم کرده.

از طرفی فعالیت امریکایی‌ها روی بدنه نخبگان افغانستانی تأثیر جدی گذاشت و انتظار و گرایش فکری بخش بزرگی از بدنه مهاجرین داخل ایران متأسفانه گرایش‌هایی است که همسوی با تفکرات انقلابی نیست و علی‌رغم اینکه ما نیروی انسانی زیادی را تربیت کردیم با امکانات دولت جمهوری اسلامی، ولی بسیاری از اینها در یک جبهه فکری دیگری حضور دارند و لذا تعامل کردن و فعالیت کردن با آنها هم پیچیده شده است.